

Megszólal a közönség...

Interpellációk a Pesti Napló fővárosi parlamentjében

(Saját tudósítónktól.) A közönség köréből anynyi érdekes ötlet és megszívlelendő tanács merült fel, hogy a Pesti Napló fővárosi parlamentjének tárgyalását egy pillanatra meg kell szakítani és helyet adunk az interpellációknak.

Az interpellációkra adott válaszok valószínűleg ki fogják elégíteni azokat, akik a szebb Budapestért harcolnak.

A mai interpellációk a következők:

Gyors intézkedések a margithídi közlekedési botrányok elkerülésére

Weissburg Dénes cégvezető a következő figyelemreméltó tanácsokat adja:

A Pesti Napló »Városi Parlamentjével« kapcsolatban csodálkozásoknak adok kifejezést, hogy a Margithídi problémája olyan kevéssé foglalkoztatja az illetékeseket és a sajtóban is csak gyenge visszhangja van az itt uralkodó türelmetlen állapotoknak: Átlagban legalább tíz perc ácsorgást kell számítani kocsikra, teher- és személyautókra, villamosokra, ami az óriási forgalom alapulvétele mellett statisztikusnak való feladat volna kiszámítani, milyen veszteséget okoz az érdekelteknek üzemanyagban és időben. Azonkívül a rengeteg bosszúságot nem számítva, az autón érkező idegeneket is kellemetlenül érinti ez az első dunai benyomás és végül a Margitsziget autóforgalmát is hátrányosan befolyásolja, mert bizonyára nagyon sokan inkább máshol mennek, semmint a margithídi kétszeres túrdón keresztülszöknek.

Addig is, míg ez a probléma megoldást nyer, az alábbi néhány adminisztratív intézkedést bátorodom javasolni, amely nézetem szerint legalább 50 százalékkal megjavítja a mostani állapotokat és a járműveknek a hídon való ácsorgását jelentéktelenül le fogja redukálni:

1. A pesti hídfő torkolatánál a járművek keresztelő és beforduló forgalma megszüntetendő olyképp, hogy a keresztelő és a Hollán uca és Falk Miksa uca között történhet ugyanide fordulhatnak csak be a hídról jövő, illetőleg innét a hid felé menő járművek. A gyalogosok közvetlen a hídfőnél való átkelése — úgy mint az Andrássy útnál — láncokkal megszüntetendő. A 2-es villamos vagy a hid alatt kerülje a keresztelődést, vagy csak a Pozsonyi út sarkáig közlekedjék, ingáját formájában.

2. A gyalogjárók részére később a pesti hídfő alatt közvetlenül aluljáró készíthető ki.

3. A legfőbb közlekedési akadályt képező, Margithíd és Pozsonyi út sarkán lévő villamosmegálló a Lipót körút és Hollán uca sarkára helyezendő át, miáltal elkerülhetik, hogy éppen a hid keskeny torkolatában a villamosok zárják el perceként a kettős autó- és kocsisort.

4. A hid gyalogjáróján engedélyezendő volna a kétirányú gyalogforgalom, ami által elkerülhetik, hogy a Margitszigetiről jövő gyalogos tömeg a hid közepén az úttesten keresztben a hid déli oldalára kénytelen átmenni és 200 méterrel tovább, a pesti hídfőnél ugyanezen tömeg egy része újból átjön az északi oldalra és másodszer is kereszteli a forgalmat.

Gyorsan rendezni kell a Pálffy teret

Ezeket a figyelemreméltó sorokat küldték nekünk:

Budapest érdekeiért, ennek a városnak megszépítéséért folyik a Pesti Napló küzdelme hosszú idő óta és a székesfőváros közönsége egyre növekvő érdeklődéssel és szeretettel kapcsolódik bele ebbe a nagyszabású mozgalomba, amelyért az igen tisztelt szerkesztőséget a legnagyobb hála és elismerés illeti.

Mi, a Pálffy tér lakói felbátorodva azon a sikeren, amelyet ez a cikksorozat ért, szintén jelentkeznénk a magunk súlyos panaszával, régi sérelmeinkkel. Nem a mi személyes ügyünkéről van szó csupán, hanem a város egyik legszebb részének olyan égető sérelméről, amelynek orvoslása Budapestnek hátróztatottan elsőrangú érdeke.

Itt áll ez a szép tér, erveke a főváros legszabályosabban megalkotott köztereinek. Olyan példátlanul elhanyagolt állapotban, hogyha a polgármester úr erre járna egyszer véletlenül, azt hinné, hogy nem is a székesfővárosnak, hanem valamelyik sárfészeknek első tisztviselője...

A Pálffy téren most egymásután új köntöst kapnak a paloták, még a Radeckylaktanyát is erősen újjá varázsolták, csak a tér maga van olyan állapotban, ami csapnemesen széaveteljesnek nevezhető ma Budapesten. Keresztül-kasul sínek hálózatként be ezt a teret. Itt van a HEV végállomása: a tér közepén állandóan személy- és teherkocsik táboroznak a nemre emelt Bem-szobor előtt.

Szimmétrikusan a tér közepén áll a Bem-szobor. A régi Pálffy téri park szén fáinak egy részét kivágták, amikor a szobrot elhelyezték. Mindenki azt várta, hogy most egy gyönyörű park létesül és ehelyett mi történt? Vörös salakkal hintették fel a park helyét, a szobor körül néhány fa áll hánytosan és árván, egyóbként sávr pusztaság körökörül... Budapestnek talán ez az egyetlen tere,

amely nincs kiköveve! Hihetetlen sártengeren kell átkelni a Pálffy tér lakóinak, akiknek közlekedését a HEV kocsijai a legnehezebbé teszik. A park helyén csak a vörös salak, sehol egy virág-ágy, vagy egy bokor...

Szerkesztő úr, a Pálffy tér lakóinak feljajdulását talán önökön keresztül meghallják az illetékes tényezők és egyszer legalább veszi magának a fáradságot valaki a város vezetői közül és megtekinti azt a szánalmas állapotban levő, vízben, sárban úszó teret! Mély tisztelettel

a Pálffy tér lakói

A korzó jövője

Hegedüs György interpellációja itt következik: Gyakran jönnek külföldi barátaink, ismerőseink Budapestre, akiket magam szoktam a városban kalauzolgatni. Ilyenkor legelőször is a korzóra viszem őket. Mindig újból élvezem az elragadtatás apró felkiáltásait és a legönzőbb lokalpatriotizmus dagadó göggyével szívemben széles ívet írok le karommal és csak annyit mondok, »Ez Budapest!«

Érdekes, hogy ezekután minden vendégem szinte mértani pontossággal ugyanazt csinálja, mint a másik. Néhány percig gyönyörködik az eléje tárult panorámában és végül mind kijelenti: csak az a kár, hogy ez a szép sétány, ez a korzó olyan keskeny, lent a parton nincsenk terraszok közvetlenül a víz felett. Olyan is akadt, aki nagyszerű strandfürdőt képzel el a Hangli alatti part-részleten.

Tény az, hogy jó lenne elhelyezni a villamosjáratot a Dunaparttól, kiszélesíteni a korzót, a hajóállomásokat áthelyezni s helyükbe kertes sétányt létesíteni padokkal, délelőtt és délután tizenével. A villamos alatt elhúzódó raktraktak magyar stílusú olcsó borozóhelyiséggé lehetne átalakítani, kis színpadon magyar nemzeti táncokat és egyéb népi jeleneteket mutathatnának be, hasonlóan a Bécsben szereplő parasztszínházhoz. Hatalmas idegenforgalmi propagandaeszközzel gyarapodnánk így.

A hajóállomásokat a Lánchíd és a parlament közti partszakaszra lehetne áthelyezni, a felette elhúzódó villamoskereszteléstől mentes kocsit a taxik, teherkocsik és autbuszok zavartalan forgalmát biztosítaná. Különösen előnyös lenne nagyobb csoportok érkezésekor, mikor az utasokat 10-15 autbusz várja, a mostani helyen ugyanis szinte életveszélyes a taxik, autbuszok tömege az utasokra. Természetesen a kor igényeinek megfelelően olyan állomásépületet kellene emelni, amely a vámvizsgálat kérdését is egyszerűen és praktikus módon oldaná meg. Az érkező idegen éppen Budapest legszebb pontján szállna ki a hajóból, a távozó pedig a legszebbtől búcsúzna.

Es még valami! Megszűnne a szállodák panasza, hogy vendégeiket a hajókürtök lárma és a füst elüldözi.

Rendezzék a régi lóversenyteret

A régi Lóversenyteret lakóinak kérése a következő:

Úgy a rendőrséghez, mint a fővároshoz több ízben fordultunk azzal a kéréssel, hogy a régi Lóversenyteret és környékének mai tarthatatlan ál-

lapotát szüntessék meg. A Grassalkovics uca, Bem uca és Verseny uca környéki csöcselék éjjel-nappal rétegében tartja az egész környéket. Hiába kértük a rendőrségtől ezen állapotok megszüntetésére állandó rendőrszemet, minden kérésünk hasztalan volt. Legutóbb ismét közveszélyes és majdnem végzetessé váló szerencsétlenség történt. Az itteni csavargó gyerekek felgyújtották a fővárosi autogarázs előtti szárazfűvet, amely csakhamar az egész Lóversenyteret lángborította és kis híja, hogy az autbuszgarázs kapuján behatolva, az ottani benzintartályokat fel nem gyújtotta és az egész környéket a levegőbe nem repítette. Rendőrt sehol sem lehetett látni, hiszen még a legközelebbi rendőrszemet is rendszerint elvezénylik a Domonkos-templom elől.

Kérjük a tekintetes szerkesztőséget, adjon helyet e soroknak, hogy végre valamit történjen ebben az ügyben. A rettenés határtalan, a veszély félelmetes.

A bürokrácia ne akadályozza meg az útépítést

Egy agárdi úti lakó aláírásával kaptuk ezeket a sorokat: Olyantam a Pesti Napló »Városi Parlamentjét«, bátor vagyok a Székesfőváros Utépítési ügyosztály figyelmét felhívni az I. agárdi úti lehetetlen állapotról. A Németvölgyi útnak ezen nagyforgalmú mellékúcaja ugyanis nemcsak hogy kiépítve nincsen, hanem a terep is teljesen rendezetlen, úgyhogy kocsik részére sem jó, sem rossz időben megközelíthetetlen. Ami képzelhető, mit jelent egy úgyszólván teljesen beépült utcában. Járdá egy kezdetleges salakjárda, de csakis az út páros oldalán, ez annyit jelent a szerencsétlen páratlan oldalon lakóknak, hogy bokáig érő sárban kell átkelniük a túlsó oldalon lévő járdához. Ezen helyzet annál is inkább érthetetlen, mert az útalaphoz szükséges kövek már egy év óta a helyszínen vannak, az utcában lakó tehetős ingatlan tulajdonosok pedig szívesen megfizetnék az útépítési hozzájárulást, úgyhogy a bürokrácián múlik, hogy itt a munka meginduljon és az őszi időben valamit a munkanélküliség is segítsen.

Tiszta Budapestet!

Rosenberg Sarolta veti fel ezeket az eszméket: A Pesti Napló igen helyesen harcot indított a magyar főváros problémáinak megoldása érdekében. Azt hiszem, az első teendő közé tartozik a város utainak és uccáinak tisztántartása. Minden külföldi nagyvárosban a tisztaságra fektetik a legnagyobb súlyt és szeretném, ha itthon is erre volnának elsősorban figyelemmel.

Úton-útfélen látni előkelő urakat, — az egyszerűbb egyenlekről nem is beszélek — amint undorítóan köpködnek, úgyhogy az ember gyomra betegszik bele ennek láttára. Elsősorban is ezt a rossz szokást kell megszüntetni, ez senkinek sem kerül semmibe.

Hozzá tartozik ehhez, hogy ne dobáljanak minden piszkot, papírt, gyümölcsmagot el az uccára. Tegyenek virágokat az ablakokba, erkélyekre, hogy barátságosabb, vonzóbb legyen az uca képe. Arra is szükség volna, hogy az utakon ne csoportosuljanak és ezzel ne gátolják mások előretartását. Főútvonalakon az egyik oldalon szabadna csak haladni, akkor nem lenne olyan tolongás és túlekvés.

Tegyük a budapestiek ezekkel még vonzóbbá magukat és a külföldiek számára a mi drága, kedves, isteni szép Budapestünket!